

Ἀνοίξετε ἀγκαλιὰς εἰρηνοφόρος
ὁμπροσὰ τοὺς Ἀγίους, καὶ
φιληθῆτε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

δὲ σὴν δόνα τὴν Τασούλα, νὰ τὴν κάνῃς τουρκοπούλα καὶ τὰ φρούδια νὰ τὴς θγάλλῃς, κοκκινάδι νὰ τὴς θάλλῃς.

Τὸ δελινὸ ἀποτροβήχτηκα ἀπὸ τὴ συντροφιά μου. Ἐγείρα κάτω ἀπὸ πολυχρόνη ἐλιά, κοντὰ στὴ βυζαντινὴ ἐκκλησιὰ τῆς Ἐπισκοπῆς, κοιτάζοντας νοσταλγικά τὴν πέρα μέρα, ἐκεῖ ὅπου σφυρίζει ἡ ρωμιοσύνη. Ἡ ἀγέρσητα καὶ ἀθάνατη ρωμιοσύνη τοῦ Δρίνου, ἡ εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Ἅγιο, Καμαρώνια περίλυπα τὰ ὀλόλευκα Δροπολίτικα χωριά με τὰ δίπασα σπίτια, καὶ τὸ ποτάμι τῆς Δερρόπολης, Μπισρότῳ μου ἕνα μικρὸ ρυακὶ τρέχει στίς ὄχτες του, τρέχοντας στὴν ὁμορφὴ πλαγιά. Γύρω του πολυτρίχια, ἀγρίοιχοι, μέλισοσχορτα, πλατάνια γέρκα καὶ ἀγρίοσυκιές στίς ἔσρα- μένες ὄχτες.

Ὅλα ἐδῶ γίνονται παραμυθὶ καὶ ὄνειρο. Ὅλα εἶναι ἥπια, ὁ κάμπος, τὰ χωριά του, οἱ ἀνθρώποι, τὰ πονεμένα τοῦ τόπου τρα- γουδιὰ, ποὺ ἀντηχοῦν ὁλοῦθε σ' ὅλο τὸν κόμμο καὶ ἐκαρδοῦν τὴς πίκρας τῆς Ἐντίπας καὶ τὰ δάσανα τῆς ἀκλαδίας, τὰ ντέρτια τῆς ἀγάπης καὶ τὴ λήθη τοῦ χωρισμοῦ.

Κι οἱ Δροπολίτες, τυφλά προσκολλημένοι στὴν ἰδέα τῆς Ρω- μιοσύνης, μορφές ψημένες ἀπὸ τὸν ἥλιο, ρυτιδωμένες, αὐστηρές ὅλο καὶ καρτεροὶ. «τὸ ποδοῦμενο» τοῦ Ἁγίου. Οἱ Δροπολίτι- σες, συνήθισμένες στὴ σκληρὴ δουλειὰ τοῦ κάμμου, δουλεύουν τὰ χωράφια, ποτίζουν καὶ ἀκαλίζουν, κουβαλοῦν ἔλαια ἢ τὴν Λευ- τοκαριά. Ὀλημέρις στίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ, νὰ πλέσουν, νὰ κεντήσουν, νὰ φροντίσουν γιὰ τὰ παιδιὰ τους. Τηροῦν αὐστηρά τίς ἡθικές παραδόσεις τοῦ τόπου, ποὺ δὲ μπόρσαν νὰ τίς συν- τρίψουν αἰώνες ἀκλαδίας.

Ὁ ἥλιος τομιάζονταν νὰ βασιλέψῃ. Κι ἐγὼ κοιτάζω τὸν κατήφορο, κοιτάζω τὴν ἀκροποταμί. Ὅλα πλαγιές ἀπόσπας καὶ ἀνηφορικές. Μονοπάτια, γιομάτια χαμὸενδρτο, χαμὸκλαρα καὶ θα- τοσυιές. Πίσω μου, ψηλὰ τὸ Μπισρότο καὶ ὁ Μακρύκαμπος, ἡ φυσικὴ οὐράνη τοῦ τόπου με συμπλέγματα θραυσιῶ. Φαράγγια ἄγρια, στέκονται ἀσάλευτα σκαρφαλωμένα στίς πλαγιές τοῦ δου- νοῦ. Προέκυψαν τὸ θέος καὶ τὸν ἡλίον. Σ' ἕνα τοίωμα πλα- γιάς, κάτω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἐκκλησιὰ τῆς Παναγίας διακρίνω- νται ρεπιδοῦμελα παλιὸν σπιτιῶν, ποὺ σὲ γέριζαν μελαγχολία με τὴ θλιμένη τοῦ σιωπῆ.

Οἱ αὐγές καὶ τὰ δελινὰ τοῦ Μακρύκαμμου καὶ τοῦ Μπισ- ρότου ἔχουν ἀούρητη χάρη κι οἱ ἀμφιερές τους ἐξδιπλώνονται ἀπὸ τὰ καὶ γιομάτιας ἄγριο πάθος. Λοφσοειρές, ἄλλες χαμηλότε- ρες καὶ ἄλλες ψηλότερες κατεβαίνουν ἀπόσπας. Βράχοι πελώριοι, σὰ μαχαίρι κοφτεροί, στὴ σειρὰ σπιτοῦ φαίνονται ἐτοιμοὶ νὰ κα- τρακυλίσουν ἐπάνω σου. Στὰ πλάγια καὶ στίς ράχες τοῦ Μπισ- ρότου γυδορρόδα σκαρρίζουν ἀναριθμητοὺς γλυκοὺς χαιρετι- σμούς. Ὁ ἀντίλαλος τῆς φλογέρας σὲ μαγεύει. Γυμνὸ βουνὸ μ'



Οἱ Πωγωνήσιες δὲν παντρεύονταν ὅξω ἀπὸ τὸ Πωγόνι. Ζοῦσαν σὲ κόμμο δυὸ τους κλειστό.

ἀγρημένη καὶ ἀγέρωχη παρουσία, ὠφνέει τὸ ἀνόστημά του καὶ κα- μρωάνει γιὰ τὴν ὑποβλητικότητα του. Οἱ δειρρόδες του προχι- ροῦν ἀνοστολικάτερα, γιὰ νὰ καταλήξουν στὸ ἀπόσπας καὶ δοσι- μένο Μπόζοβο. Οἱ ράχες του πολυμορφες, γυμνές καὶ ἀντρεμι- νες διπλοῦν ὀλα τὰ περσομένα. Μιά ἄγρια καὶ λεβέντικη περιοχί.

Ποιὸς τόχατες τὸ πὸ πίστευε, πῶς κάποια μέρα γεωμυ- ντική, ἄλλες αὐτές οἱ θουκοκορφές θ' ἀντίλαλῃσαν ἀπ' τὴ μανία τοῦ ἐλληνικοῦ κανονιοῦ. Ἐλαμει καὶ ὁστροφε, καὶ ὕστερα γυλίζε- στὸν πρηνὸ ἥλιο, ποὺ παίζογελοῦσε, ἡ ἐλληνικὴ λόγη τοῦ θρυ- λικοῦ τοῦσλ τ' ἀθάνατον σαράντο. Μία βρομωτικὴ πάλι γίνεται στὸ Μακρύκαμμο καὶ στὸ Μπισρότο. Τὸ ἐλληνικὸ πεζικὸ χτυπιέ- ται ἀπὸ ὅχτῳ ἐχθρικός μεραρχίε τὸ Δεκάρβη τοῦ '40, χωρὶς νὰ φρεθῇ τὴν κόλαση τῆς φωτιῆς. Δὲ στυμαται. Ὅλο καὶ προ- χωρεῖ ὀργὰ καὶ σκυρτὰ, παίρνοντας με τὴ λόγη καὶ σκυρτὰ τῶν Ἰταλῶν. Κι ἡ ἱστορία ἐξὲ ἐναντολομάνεται γιὰ τρίτη φορὰ, ὁσπὲρ ἀπ' τὸ 13 καὶ τὸ 14. Στὴν Κοναδία οἱ φυλιές τῶν Ἰταλῶν καὶ τὰ πολυθόλα τους δὲν ἀντήχουν στὴν ἐλληνικὴ ὀρη. Ἐδῶ στοῦ Δρί- νου τὰ μέρη γονάσας ἡ Ἰταλία τὸν Κοισάρων. Ἐδῶ ἐξευτελιστικὴ ἡ ἐπαρση τοῦ Μπενίτο Μουσοσσλί.



Νεάνιδες με Δροπολίτικες καὶ Δελινιώτικες στολές. (Ἰδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν Ἑρευνῶν Ἰωαννίνων).

Τὸ δελινὸ πέρας καὶ ἔδωσε τὴ θέα τοῦ σὸ ἡλιοβασιλέμα. Ἀγνάντων τὴν ὥρα τοῦτῃ τὴ γλκαδιά, τὴν καταπράνην Λευτο- καριά. Μοναδικὸς λόγος στὴν καρδιά τῆς Κάτω Δερρόπολης. Οἱ κορφές τῆς πνίγονται στὴν τριαντοφυλλίνα λάμψη, τὰ δάσα- λα ἰοκίωνων καὶ τὰ πουνράρια στίς γύρω πλαγιές, σὺν αἰωνόδοι διγλάτορες φυλάγον τὴς στράτες καὶ τὰ ρουμάνια.

Δὲ μοῦ κάνει ἡ καρδιά νὰ φύγῃ. Ζωντανή, χαρούμενη, γε- λαστή ἡ φύση ἐδῶ. Ὁ ἥλιος ἔγερνε πῶς ἀπ' τὴς πλαγιές, χαί- δεύοντας τὰ σιωπηλὰ ἐρείπια καὶ τὰ χωράφια. Οἱ χρυσοὲς ὀχτί- νες του ποτίζουν με τὴς ὀλόχαρες φρεσκοκτυμένες ἰτίες. Τὰ λε- πτὰ κλωνάρια τους λυγίζουν πᾶννὰ στὸ νερὸ, ποὺ κυλάει κάτω ἢ τὸ νερόμυλο. Ἐνα παλαιοφρο ἀερόκι ἔσκρινμένο ἀπ' τὴς μα- κρινές κορφές, ἐσάλευε τὴς φυλλωσιές με τὸ ἥλιου τὴν τελευ- ταία ἀχνολομῇ. Ὁ ἥλιος βασιλεύει κι ἡμέρα σῶνεται.

Πιὸ πέρα προβάλλει περήφανα τὸν προῦλλο τῆς, ὀλόχρυσο ἀπ' τὴς τελευταίες ἡλιοκτιδές ἡ πανσεδόσσια βυζαντινὴ ἐκκλησιὰ τῆς Ἐπισκοπῆς, ἰδρυμα τῶν βυζαντινῶν μας αὐτοκρατορῶν.

Ἐδῶ, στίς ὀχτῳ κῶδες Σεπτέμβρη, γίνονταν τὸ πανηγύρι τῆς. Κι ἔρχονταν πεζούρια καὶ κοβάλλα ἀπ' ὅλα τὰ γύρω χωριά, ἀπ' ὅλη τὴ Δερρόπολη, κι ἀπ' τὸ Ρωμαιοκο με πασσαόρητι, γιὰ νὰ λει- τουργήσουν. Ὅμως καὶ τὴν Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα γιόρταζε καὶ πάλι ἡ βυζαντινὴ ἐκκλησιὰ τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἀνοειάτικο πανηγύρι.

Οἱ προσκυνήτες περισσότεροι τὴν ἀνοίξη. Ἐρχονται σὸν ἱερὸ τοῦτο τόπο ἀνήμερα στὴς Παναγίας τὴ χάρη νὰ λειτουργη- θοῦν. Ἡλικιωμένοι καὶ ἡλικιωμένες, καβάλλα καὶ πεζούρια, με δι- νιτὰ ἀσκουλὰ φορτωμένα καὶ θελάντζες κόνικες καὶ πρᾶνες με τρωθῶνι στὸ γίωμα. Τὰ νάτια τρέχουν μπροστὰ, γλσκοκου- δεντιάζουν, χαίρονται τὴ ζωὴ καὶ κάνουν ὄνειρο στὴ γαλήνια κι ὀχτὴ κείνη ὥρα.

Κοπέλλες ροδομόγους, θρεμμένες με τ' ἀγέρῃ τοῦ δου- νοῦ. Σωστές νεοειδοῦλες με θεργολυσιὰ κορμὰ καὶ με κρο- σάτια μῦστα. Μάτια Δροπολίτικα, ποὺ κάνουν τὴς καρδιές κομμάτια, με τὴς κορδέλλες καὶ τὰ μαλλιά, δαντέλλες στὰ φουσατόνια. Περπο- τοῦσαν κοντὰ τοῖς δόκοις τους, ἔσχωρα ἢ τὸ παλληκάριο. Τὰ ἦθη ἦσαν αὐστηρά καὶ δὲν ἀντάμωναν στὸ δρόμο οἱ ἀγοριοι καὶ οἱ νιές.

Στὸ διάθια τους οἱ μοργαρίτες με τὴς λευκές στολές αελ- οῦν μελαγχολικά, ποὺ τίς προσπερνῶν καὶ τίς ἀφίγουν ἔρριμς. Ἀνηφορίζουν. Ἡ ἀνοειάτικη αὔρα σκαρπῶς μοσκοβολίες. Γρα- μιωτές καὶ Γραμωτισσες, Ζερβάτες καὶ Ζερβάτισσες διάζοντι νὰ προλάβουν τὴ λειτουργίαν, νὰ προσευχηθῶν με τοὺς ἑλινιώτες καὶ τοὺς Ἐπισκοπανούς. Νιόνικες με τὴς τραχηλιές καὶ στῆθια καὶ τὰ φλωριά κρεμοσμένα ἀροσιὰτὰ ἀκοινοδοῦσαν με τοὺς ἀν- τρες τους. Φθάνουν στὴ μεγάλη ἐκκλησιὰ τῆς Παναγίας. Μέσα στὴν ἐκκλησιὰ δροσρὲ, μωρωδῶτο, μωρωδῶτο, ἐρμηιά. Μονάχα καὶ τὸ κατήγηγὰ γυλίζαν. Οἱ τοῖχοι ἀσπρισμένοι καὶ γυμνοί, χωρὶς εἰ- κόνες. Στίς γωνίες τῆς ἐκκλησιᾶς φυλιές γεμάτες πουλιὰ. Τὰ χελιδνία σταθίζουν τὸν ἄερα. Πίσω πὸ τὸ ἱερὸ πένθιμο κυπα- ρίσσια, ποὺ ὁ γολάδος οὐράνης τὰ πλαισιώνει, σοῦ γεννοῦν ὀδε- λητο αἰσθήματα λύπης καὶ μελαγχολίας.

Ὅμως ἡ ὥρα μάζωνε καὶ ἔπρεπε νὰ φύγουμε στοῦ χρυσο- μένου δελινιοῦ τῆς θαυματομένη ὥρα. Μπισρότῳ μας τῆς Δερρόπολης ὁ κάμπος ἐπαίρει τὴν ὥρα τοῦτῃ τὴ συνθηθιμένα τοῦ χρώμα, μαθί, κίτρινο καὶ χρυσοφάνει. Ὁ ἥλιος, ποὺ μέσ συντρίφει ἀπ' τοῦ Θεοῦ τὴν αὐγή, φωτίζοντας πέρα γιὰ πέρα τὸν ὀλοδρόσο κάμμο τῆς Δερρόπολης, μετρωζόνταν ψηλὰ ἀπὸ τὴς κορυφογραμ- μέες τοῦ Πλατοδονοῦ, μετ' ἀπὸ τὰ φυλλώματα τῆς Λευτοκαριάς, ποὺ στεφανώνουν τὰ γύρω τους φαλακρὰ βουνά. Στὸ δάθος πέρα μακριά, ὁσο μπόρουμε νὰ φτάσῃ τὸ μᾶτι, οἱ ψηλές κορφές τῶν Ἀκροκεραυνίων λογιζοῦν με δουλιμὰ τὸν γολάζιο οὐράνο.

Παρακολουθῶ με ἔσχωρησιτὴ χαρὰ καὶ ψυχικὴ ἀγαλλοισιὰ τὸ Δροπολίτικο τοῦτο ἡλιοβασιλέμα. Ἡ πορφυρένια δόση τοῦ σκῶ- ριζε σ' ὅλο τὸν κάμμο ρόδινες ἀνταυγείες καὶ ὀχρῆς ἀναλαμνές. Ἀρχίζ' ἀπὸ τὴν Ἀπόνο Χώρα, ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ καὶ γαλήνιο μο- ναστήρι τῆς Πενέλης. Χρῶσανε τὴς ἀποκρίμηνες κορυφογραμμές τοῦ Δρόνου, τοῦ παλαιοῦ καὶ πλούσιου μοναστηριοῦ, με τ' ἀμέ- τηρτα κοπάδια του, π' ὀχολογιστ' ὁ τόπος ὅλος. Ἀποχαιρετοῦσε τὰ γύρω χωριά, τὸ Μπισουλιάρτι καὶ τὸ Ζερβάτι, τὴ Γράνη με τους

Ο ΕΝΒΕΡ ΧΟΤΖΙΑ ΜΑΡΕΙΣΤΗΣ Η ΣΑΤΡΑΠΗΣ

Α'.

Ὁ Μάρε, εἰς τὸ ἔργον του «Ἡ κριτικὴ τοῦ προγράμματος τοῦ Γκόττα» (1875) ἀναφέρει διὰ τὸ Κράτος ὅτι θὰ εἶναι με- ταστροφικὸν καὶ προσωριμὸν νὰ εἶναι διαρκὲς μέχρι τῆς τελει- κῆς του ἐσπασίσεως. Ὁ Μάρε ἐπιμένει ὅτι εἰς τὸ «Κράτος», ὅχι εἰς τὴν «δικτατορίαν τοῦ προλατάρτου», ἀλλ' εἰς τὸν μεταστροφικὸν του χαρακτῆρα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐξουσία, διὰ τῆς ἐπαναστάσεως, περιέ- ρχεται εἰς χεῖρας τῆς συντρι- πτικῆς πλειοψηφίας τῆς κοινω- νίας καὶ με τὴν διαρκὴ ἐκτορε διαίρεσιν τῆς ἀμέσου Δημο- κρατίας γενικὰ ἀρχίζει ἀμέσως νὰ γῶν καὶ ἐξουσία «τα- ξικῶν» χαρακτῆρα καὶ ἐπομέ- νως νὰ εἶναι ὅν Κράτος (σὺν διαπερος πολιτικῶς, καταπιε- στικῶς καὶ συγκεντρωτικῶς μη- χανισμῶς).

Ἐν ἀντίθεσι ὅμως πρὸς τὰς ἀνταρθε Μαρξιστικὰς θεωρίας, ὁ δήμιος τῆς Ἀλβανίας Ἐν- βέρ Χότζια, ἐφαρμύζων νέας ἐντελῶς μεθόδους, υιοθετῶν, ἐπὶ μὲν 35ετίαν, τὰς μαζικὰς διαδικασίας, τὴν ὕψιστον πολυ- αριθμὸν στρατοπέδων συγκεν- τρώσεως πολιτικῶν κορυφω- νων (κατέργων), εἰς εἰναι τὰ στρατοπέδα Σπῆς Νο 303, Μπῆλες Νο 309, Ἐλμυρσάν Νο 305, Λέζια Νο 3010, Λοκκορο, Μπουρῆ καὶ ἄλλα. Ἐπὶ πλεόν ἐξουσιοποιεῖ μίαν τεραστίαν γρασοκρατίαν, μίαν πολυ- αριθμὸν Ἀστυνομίαν καὶ ἕνα στρατὸν ἐλεγχόμενον ὑπὸ τῆς

ἐπίσης πολυαριθμοῦ Μυστικῆς Ἀσφαλείας ἥν ἦν καὶ ἐξυμπε- τεῖ οὗτος. Ἀλλὰ καὶ τὸν αὐθεν- τιν των Ἐνδὲρ ὑπηρετοῦν καὶ τὰ ἐγκληματὰ τοῦ ἀποσιωποῦν καὶ ὅταν πράττουνται καὶ ὅταν ἀποκαλύπνται. Ταῦτα δὲ πάν- τα πρὸς διατήρησιν ἀποκλει- στικῶς καὶ μόνον τοῦ Ἐνδε- ρχοῦ καὶ καθεστῶτος. Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ, τὸ δόστρον τοῦ Ἀρ- γυροκάστρου, ὁ Ἐνβέρ Χότζια θεωρεῖ ἑαυτὸν, ὄχι αἰδοῦς, Μαρξιστῆν.

Ἐκτός ὅμως τῶν κατονομα- σθέντων ἤδη πολυαριθμῶν στρα- τοπέδων καταναγκαστικῶν ἔρ- γων (κατέργων) τῶν πολιτι- κῶν κρατοῦμενων, ἐγένετο τε- λευταίως γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν δόλιον γείτονα, τὴν Ἀλβανίαν ὑπάρχουν ἐπὶ πλεόν καὶ δύο στρατοπέδα ἐκπαίδεσεως ἔρ- γων προμοκρατῶν. Συγκεκρι- μένως τὸ Περιόδικον «ΣΤΟ- ΡΙΑ» εἰκονογραφημένη Εἰδικὸ ΑΦΕΡΩΜΑ «ἡ ΤΡΟΜΟΚΡΑ- ΤΙΑ» εἰς τὸ τεῦχος 151 (Ἰα- νουαρίου 1981, σελίς 106), γράφει τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει:

«Καὶ ἡ Ἀλβανία δὲν ὑστερεῖ «στὸ στρατοπέδον ἐκπαίδεσεως ἔργων». Ἀνδρες τοῦ Ἀραφᾶτ «ἔχουν ἐκπαίδευθῇ στὴν Αὐ- λῶν, στὴν Ἀδριατικὴ ἀκτὴ, «καὶ στὴν Κορυτσά, ἐκ ἀπόστα- «ἐκ ἑκατὸ χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν «Ἀλβανικὴν πρωτεύουσάν Πιράνα».

Ὅποια, ἀληθῶς, οὐμνητοῦ ἔν ἐν προκειμένῳ! Ὁ μὲν Λικ Σεῖτη, πρῶτος πρέσβης τῆς Ἀλβανίας ἐν Ἀθήναις, μέχρι τὸ 1961 ἦτο ἀξιωματικὸς Ἀ-

στηρίου Ἐπαρχίας Φιερί, ὑπὴρ- ξε διοικητῆς σωματείου Φιερί. Ἦτο κομμουνιστὴς καὶ Πρε- δρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Γρα- φείου Δυρραχίου, κομμουνιστὴς κατὰ τὸν πόλεμον. Ἀπεβίωσεν.

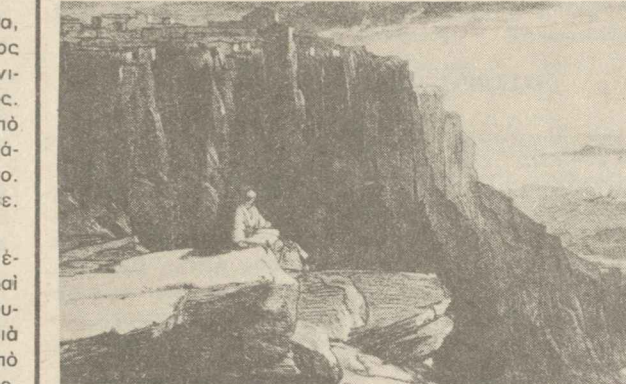
19ον ΝΕΛΙ Τσουφίκ, ἐτῶν περὶπου 40, γεννηθεὶς καὶ δια- μένων εἰς Ντῆμρην, ἄγαμος. Εἶχε δραστηριότητες εἰς τὸ ἐξω- τερικὸν τιμωρθεὶς με 25 ἐπ. Δὲν ἦτο κομμουνιστῆς. Ἐπιβίωσεν.

17ον ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ Κώ- στας, ἐτῶν περὶπου 60, διαμέ- νων εἰς Ἁγίους Σαράντα, Βλά- χος, ἐγγαμος. Τιμωρθεὶς εἰς 25 ἐπ. Ἦτο κομμουνιστὴς κα- τὰ τὸν πόλεμον. Πρόεδρος Ἐ- πιχειρήσεως ἐν Ἀγίοις Σαράν- τα. Ὀμιλεῖ τὴν Βλάχικην.

18ον ΤΙΤΑΝΙ Γκιέρκη τοῦ Πέτρου, περὶπου 40 ἐτῶν, γεν- νηθεὶς εἰς Κορυτσά καὶ διαμέ- νων ἐν Δυρραχίῳ, διαζευγμέ- νος, τιμωρθεὶς διὰ προπαγ- ἄνδαν εἰς 10 ἐπ. Ἦτο κομμουνιστῆς.

18ον ΤΙΤΑΝΙ Γκιέρκη τοῦ Πέτρου, περὶπου 40 ἐτῶν, γεν- νηθεὶς εἰς Κορυτσά καὶ διαμέ- νων ἐν Δυρραχίῳ, διαζευγμέ- νος, τιμωρθεὶς διὰ προπαγ- ἄνδαν εἰς 10 ἐπ. Ἦτο κομμουνιστῆς.

Δροπολίτης



Ἡ Χιμάρα (ἄνω, ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς Γεννοδεῖου Βιβλιοθήκης) ἀπέτελεσεν ἐν τῶν σημαντικωτέρων κέντρων ἀνταξίας κατὰ τὸν Τούρκικον ἐνὸς αἰ Ἑλληνες τῆς περιοχῆς τῶν Ἀκροκεραυνίων (ῥάτα) παρέμειναν ἐλευθεροὶ μέχρι τοῦ 1518. Καὶ ὅταν θὰ ἀναγκασθῶν νὰ ἀναχωρήσουν τὴν ὀθωμανικὴν κυ- ρισχίαν θὰ ὑπαχρεώσαν τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς παραχωρήσουν πλείστα προνόμια.

Μήνυμα

διὰ τὴν Ἑθνικὴν Ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου 1821

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Βο- ρειοηπειρωτικῶν Ἀγώνων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 160 χρόνων ἀπὸ τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ἀπευθύνει πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλ- λήνας, ἀποδοῦντες τῇς εὐρί- σκονται, ἐγκάρδιον ἑλληνικὴν χαιρετισμόν. Ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τοὺς μάρτυρας ἑλληνικῆς Γιογυκοσλαβικῆς γλώσσας. Δὲν ἦτο μέλος τοῦ Κόμματος, γω- ρίζει τὴν Γιουγκοσλαβικὴν Ἦτο προβάτωρ εἰς τὰς Μπερού- τας. 14ον) ΜΑΡΕΣΚΙΝΑ Ὑλμ, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Σκό- δρῳ, διαζευγμένος. Τιμωρθεὶς με 20επ. φυλάκισιν δι' ἀπο- βροσιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Δὲν ἦτο μέλος τοῦ Κόμματος, γω- ρίζει τὴν Γιουγκοσλαβικὴν Ἦτο προβάτωρ εἰς τὰς Μπερού- τας. 15ον) ΛΕΚΑ Ἰμπαχίμ, ἐτῶν περὶπου 80, γεννηθεὶς καὶ κα- τοικῶν εἰς Κοῦβι, ἐγγαμος. Ἐ- χε δραστηριότητες εἰς Ἀγγλίαν. Γνωρίζει τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γιουγκοσλαβικὴν γλώσσας. Δὲν ἦτο κομμουνιστῆς. Τιμωρθεὶς εἰς 25 ἐπ. δι' ἀποβροσιν καὶ σφενδαμίσαν με Γιουγκοσλα- βίας. 16ον) ΚΑΠΑΛΑΝΙ Γιάτσε, ἐ- τῶν περὶπου 60, γεννηθεὶς καὶ κα- τοικῶν εἰς Σκράντορ, ἐγγα- μος. Ἐπιμωρθεὶς τὸ πρῶτον κα- τὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπελευθε- ρώσεως εἰς 20 ἐπ. διὰ συμ- πλοῆς.

ΕΥΛΑΒΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 3)

τοῦ ἀοιδίου Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου καὶ ἐν ζωῇ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀγῶνος μας, μα- κριστοῦ Παντελεήμονος. Τὸν ἡρωικῶς ἀγωνισθέντων καὶ πε- σόντων κατὰ τοὺς ἀγῶνας ἀ- πελευθερώσεως τῆς Βορείου Ἠπείρου πατέρων καὶ ἀδελ- φῶν μας, καὶ καὶ πάντων τῶν κατὰ τὰ τελευταία ἐπὶ θανόν- των καὶ μὴ τυγχόντων τῶν ἐ- ξοδίων εὐχῶν τῆς Ἁγίας Ἐκ- κλησίας μας.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν! Ζήτω ἡ Βόρειος Ἠπείρος!

Ζήτω ἡ Βόρειος Ἠπείρος!

ΠΥΡΞΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Γραφεῖα: Ναυαρίνου 8 — ΑΘΗΝΑΙ Τηλ. 3629.769

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Ἐτησίαν	Δρχ. 200
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Ἐξαμήνου	» 120
Τραπεζῶν, Ἰδρυμάτων	» 800
Δίμων καὶ Κοινοτήτων	» 400
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Γενικὰς δι' ὅλες τὰς χῶ- ρας (ἀεροπορικῶς)	» 20
Διασημίσεις: Ἐκαστον ἑκατοστὸν στήλης δρχ. 100	
Ἑπευθύνων ἐκδόσεως: Ἠλ. Κώνστας, Ναυαρίνου 8	

1ον) ΜΟΥΤΣΙΟ Καστρίτ, ἐ- τῶν περὶπου 30, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Αὐλῶνα, ἄγαμος. Κατεδικάσθη εἰς ἐξεστί κατα- ναγκαστικὰ ἔργα ὡς προπα- γανδιστῆς κατὰ τὸ καθεστῶ- ρος. Ὑπηρετῶν ἐν τῷ Ἐυλο- ρικῷ Ναυτικῷ. Μέλος τοῦ Κόμ- ματος καὶ κομμουνιστῆς. Ἀπε- βίωσεν.

2ον) ΚΟΣΟΒΡΑΣΙ Μουχα- μέτ, ἐτῶν περὶπου 50, γεννη- θεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Τιράναις, ἄγαμος, ἱατρὸς τὸ ἐπάγγελ- μα. Ὑπηρετῶν ἐν τῷ Νοσο- κομείῳ τοῦ Φιερί. Ὑπῆρε προ- κλητικὸς ἀνὰ τὰς Μπερούτας. Γνώστης τῆς Γιουγκοσλαβικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσας. Ἐπιμω- ρῆθ με 25επ. ποινὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου Ἐπαρχίας Φιερί διὰ μεθοδεύσεως δραστηριότη- τος.

3ον) ΓΚΙΚΑΣ Χρῆστος, ἐ- τῶν περὶπου 60. Τόπος προε- λεύσεως Ντρενὸδον (Κορυ- τσά), κτηνοτρόφος, ἐθνικότη- τος: Αὐλῶνα, ἐγγαμος. Ἐκτείε 25επ. ποινὴν. Δὲν ὑπῆρε μέ- λος τοῦ Κόμματος. Ὀμιλοῦμε- νη γλώσσα, Βλάχικη.

4ον) ΑΛΕΞΗ Βασίλειος, ἐτῶν περὶπου 60. Γεννηθεὶς καὶ κα- τοικῶν εἰς Δρόπολην Ἀργυρο- κάστρου, Μειονοτικός. Ἐγγα- μος. Ἐπιμωρῆθ με 15επ. ποι- νὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου Ἀρ- γυροκάστρου. Δὲν ἦτο κομμυ- νιστῆς.

5ον) ΜΠΟΥΖΙ Βεντᾶτ, πε- ρίπου 45 ἐτῶν, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Αὐλῶνι, ἄγαμος. Τιμωρθεὶς ὡς ὀμολογῶν προ- παγανδιστῆς κατὰ τὸν Κόμμο εἰς 25 ἐπ. Ἦτο Διευθ- νὴς τῆς Ἐπιχειρήσεως Βιομη- χίας Ἰχθύων. Ἐργάζετο Τέλ- μον τῆς Αὐλῶνος. Ἦτο κομ- μουνιστῆς.

6ον) ΙΣΟΥΦΙ Ἰσά, ἐτῶν 40 περὶπου, γεννηθεὶς καὶ κατο- κῶν ἐν Πόστ Ρίμπε τῆς Σκό- δρας, ἐγγαμος. Ἐπιμωρῆθ ὁ- ρὰ το

“ΚΑΠΟΙΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ,”

Η αντανάκλαση στιχομυθία από χείλη επίσημα: Ρωτήθηκε εδώ και λίγο καιρό μία πολύτεχνη Έλληνίδα μητέρα στη Βόρειο Ήπειρο, γιατί κάνει τόσα παιδιά, αφού είναι καταδικασμένα να εξελισθούν. Απάντηση: «Θα μου πάρουν ένα, δύο, τρία. Κάποιο θα μείνει και για την Ελλάδα».

Η στήλη αυτή ευχαρίστως αποδέχεται μία διόρθωση που κάνουν η Κεντρική Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνα και τα βορειοηπειρωτικά σωματεία της χώρας, με άφορη τα όσα γράψαμε σχετικά εδώ και δύο εβδομάδες: σε 500.000 άτομα (και όχι 200.000) πρέπει να ανήχεται σήμερα η ελληνική μειονότητα της Αλβανίας, με βάση την απόρρητη Ιταλική απογραφή του 1938. Πόσα όμως, από αυτά «μείνουν για την Ελλάδα»;

Το σίγουρο είναι ότι αρκετοί, ότι πολλοί παραμένουν. Τα τσόφλια απ' τα κόκκινα αυγά που σκορπούν κρυφά στους δρόμους κάθε Πάσχα, υποδηλώνει (στις αλβανικές άρχες) το ίδιο ακριβώς: ότι υπάρχουν σαν «Ελληνες».

Ένας φυλετικός αγώνας ενάντια στο χρόνο... Στις φυλακές και στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως της Αλβανίας βρίσκονται με πολύχρονη καταδίκη (σύμφωνα με στοιχεία συγκεντρωμένα από τους λίγους φυγάδες που κατόρθωσαν να φτάσουν στην Ελλάδα) πάνω από 4.000 βορειοηπειρώτες. Δικαίωμα άσκησης θρησκευτικών καθηκόντων δεν υφίσταται. Δεν είναι μοναδική η περίπτωση άποσηματισθέντος ιερέα που τέλεσε κρυφά βάπτισμα και εκτελέστηκε. Η ελληνική παιδεία επιτρέπεται σε λίγες μόνο περιοχές της νότιας Β. Ήπειρου — και μόνο στο δημοτικό, χωρίς μεσολάθηση της Ελλάδας. Ο εξαθλιωτισμός δια της έπιμειξίας είναι πάγια πολιτική, όπως και οι «έντεχνες» μετακινήσεις πληθυσμών.

Η ελληνική μειονότητα στην Αλβανία. Αυτός ο άγνωστος.

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Για την προστασία —τη διάσωση— της ομογένειας αυτής συζητήσαμε, εδώ και δύο εβδομάδες, από τη στήλη αυτή κατάργηση του νόμου περί έμπολέμου καταστάσεως, και προώθηση των διακρατικών σχέσεων (που επιθυμεί η Αλβανία) με αντάλλαγμα την εξασφάλιση κάποιων στοιχειωδών προνομίων για τους εκεί Έλληνες.

Συμμεριζόμενοι τον σκοπό, οι εκπρόσωποι του Βορειοηπειρωτικού Αγώνα και των βορειοηπειρωτικών σωματειών ακολουθούν μία άλλη συλλογιστική ως προς τα μέσα:

● Η άρση της έμπολέμου καταστάσεως —παρατηρούν— θα σήμαινε την όριστική κατάργηση του βορειοηπειρωτικού, σε βάρος της Ελλάδας, γιατί θα της άφαι-

Τα παράπονα για την παθητικότητα της πολιτικής μας έναντι της Αλβανίας

ρούσε το δικαίωμα να ζητήσει σύγκληση του Συμβουλίου της Ειρήνης για συζήτηση του θέματος, που έκκρεμει από το '46.

Ταυτόχρονα, θα καταργούνταν και οι δεσμεύσεις που υπάρχουν τώρα ως προς τις εύρισκόμενες στην Έλ-

ΤΟΥ ΑΛ. ΒΕΛΙΟΥ

λάδα περισσότερες βορειοηπειρωτών. Με την άρση της έμπολέμου καταστάσεως, δεν υφίσταται πλέον «μεσεγγύηση» για τις περισσότερες αυτές. Και κάθε άλλος έσωτερικός νόμος του κράτους που θα ψηφίζονταν για την προστασία τους, θ' αποδεικνυόταν ανίσχυρος ενώπιον των διεθνών δικαστηρίων.

● Οι διακρατικές σχέσεις μεταξύ Ελλάδας - Αλβανίας, που άρχισαν εδώ και 10 σχεδόν χρόνια, δεν ωφέλησαν στην ουσία το ελληνικό στοιχείο της Αλβανίας — στο μέτρο που οι μορφωτικές ανταλλαγές περιορίζονται στην αμοιβαία ανταλλαγή μουσικών συγκροτημάτων. Εξ άλλου, διακοσμητικός εν πολλοίς παραμένει και ο πρεσβευτής μας εκεί. Η έπαφή του με τους ομογενείς προκατασκευάζεται, όταν δεν απαγορεύεται (υπάρχουν σχετικές εκθέσεις στο υπουργείο Εξωτερικών).

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Για την προώθηση του βορειοηπειρωτικού, οι εκπρόσωποι των πιο άμεσα ενδιαφερομένων Ελλήνων προτείνουν την ακόλουθη μεθοδολογία:

● Όχι, θέβαια, κήρυξη πολέμου. («Δεν είναι άπαράιτητη...»). Αλλ' άσκηση καθημερινής πίεσεως, προς την αλβανική κυβέρνηση πρωταρχικά, απαιτώντας τα δικαιώματα των μειονοτήτων, σύμφωνα με τα διεθνή ισχύοντα.

● Αναβολή της καταργήσεως του διατάγματος περί έμπολέμου καταστάσεως επ' άοριστον — μέχρι δηλ. να δεχθούν (!) οι Αλβανοί τη «μόνη σίγουρη εξασφάλιση της ελληνικής μειονότητας»: είτε αποδίδοντάς την στην Ελλάδα, είτε προσφεύγοντας σε κάποιο καθεστώς αυτονομίας, με εύρεις δικαιοδοσίας της μειονότητας, όπως αυτές προβλέπονται στη Συνθήκη της Κέρκυρας (1914).

● Διπλωματικές προσπάθειες προς πάσα κατεύθυνση, για τη σύγκληση της Διασκεψής Ειρήνης των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων (του '46 — ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Γαλλία, Βρετανία), ή όποια και θ' αποφανθεί σχετικά με την απόδοση της Βορ. Ήπειρου στην Ελλάδα.

ΕΝ ΘΕΡΜΩΙ

Το γενικότερο αίτημα είναι για την άσκηση, εκ μέρους της Ελλάδας, μιάς επιθετικότερης πολιτικής στο θέμα. Αλλωστε (κι αυτό ενέχει μία αλήθεια) η διεθνής πρακτική απέδειξε, ότι όσοι ζωηρά διεκδικούν τα δικαιώματά τους γίνονται περισσότερο σεβαστοί από τη διεθνή κοινότητα. Η παθητική στάση είναι σε βάρος των συμφερόντων μας.

Με το κλίμα φιλίας που επιδίωξαν και πέτυχαν τα τελευταία χρόνια οι Αλβανοί —παρατηρείται— επιδιώκεται η κατάργηση του βορειοηπειρωτικού ζητήματος. Σε τί άποσκοπούν οι συνεχείς ελληνικές υποχωρήσεις;

ΒΗΜΑΤΑ ΕΜΠΡΟΣ

Μέσα στα πλαίσια της ευρύτερης (και μακροπρόθεσμης...) πολιτικής που άσκει τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα στο βαλκανικό χώρο, θα ήταν ακόμα πολύ πρόωρο να κρίνει κανείς τους καρπούς της πολιτικής που ακολουθείται ως προς την Αλβανία.

Ίσως, το (έτυμολογικά) βασικότερο επίτευγμα να έγκειται στο γεγονός ότι οι Αλβανοί ιθύνοντες αποδέχονται —για πρώτη φορά εδώ και λίγο καιρό— την ύπαρξη ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, και μάλιστα σαν θέμα προς συζήτηση μεταξύ των δύο χωρών.

Ακόμη και το γεγονός ότι η ελληνική γλώσσα διδάσκεται στα (άγνωστα) ως μεμονωμένα σχολεία, και το ότι ο εκεί πρεσβευτής μας έχει το δικαίωμα κάποιων έπαφών με την ελληνική μειονότητα, είναι καρποί της πρόσφατης διευρύνσεως στις σχέσεις Ελλάδας - Αλβανίας.

Αλλού θέβαια βρίσκεται η ουσία. Στις πολλές δεκάδες χιλιάδες ψυχές που εξακολουθούν να υπάρχουν εκεί σαν Έλληνες, σχεδόν άνομολογητα. Ένα κομμάτι ιστορίας που —μαζί με το Μακεδονικό και το Κυπριακό— ανήκει στις άνοιχτες πληγές του Ελληνισμού — και της ελληνικής πολιτικής.

Η στήλη αυτή, και σήμερα όπως και πριν δύο εβδομάδες, σκοπεύει στην έπισημάνση της ζωτικής ανάγκης να προστατευθεί —να διασωθεί— η ελληνική αυτή «έδαση» στα σύνορα του ελληνικού κράτους. Ο πυρήνας αυτός, πέρα από προτάσεις.

(«Μεσημβρινή», 7 Απριλίου 1981)

Φοβερή προπαγάνδα τὰ όμαδικὰ ταξείδια στην Αλβανία

Τόν τελευταίο καιρό η Αλβανική Κυβέρνηση, έδωσαν εντολήν εις τα μέλη της Αντιπροσωπείας της παρά τῷ ΟΗΕ και δι' αυτών εις τὰς αλβανικές Οργανώσεις Αμερικής και Καναδά καθὼς και εις τὸν ενταῦθα εκδιδόμενον αλβανικὸν τύπον, ὅπως πάση θυσίᾳ εξεύρουν κατάλληλα πρόσωπα ἵνα ἡγηθὺν ομάδων ἐπισκέψεων στην αλβανία με έξοδα τῆς κυβερνήσεως.

Απὸ τὸ Μόντρεαλ τοῦ Καναδά πληροφοροῦμεθα, ὅτι, εις ἕνα τὸν ἐκεῖ Πανεπιστημίων ποὺ ἔχει δημιουργηθῇ Σύλλογος Φίλων τῆς Αλβανίας, ἀπεστάλη μία ὁμάς σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν πέρυσι στην Αλβανία με έξοδα τῆς αλβανικῆς κυβερνήσεως, ἐτοιμάζεται δὲ ἄλλη μία διὰ τούθου ὁμάς μῆνας χωρὶς νὰ εἶναι βέβαιον καὶ τοῦτο διότι πολλὰ παιδιά καὶ κορίτσια τῆς περυσινῆς ὁμάδος, δυσχερῶς ἐκείνη ἀπὸ τὴν τραγικὴν ζωνὴν τῶν δικῶν τους ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων αλβανῶν, ὅχι μόνον δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβῶν πάλιν, συμβουλευόν ἐπίσης καὶ τοὺς ἄλλους νέους νὰ μὴν μεταβῶν στην Αλβανία στην ὁποία κυριαρχεῖ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος ἀπὸ τὰ φοβερά ὄργανα τῆς ἀστυνομίας τοῦ αλβανικοῦ κομμουνιστικοῦ Κόμματος.

Στὴν Νέα Ἀγγλία καθὼς καὶ εἰς ἄλλας Πολιτείας συνέβη τὸ ἴδιον.

Υπάρχει διὰ τὴν Νέαν Ἀγγλίαν καὶ τὸ θλιβερό συμβάν τῆς οἰκογενείας Ναὺμ Βασίλ (Βασιλείου) ποὺ μετέβη τὸ καλοκαίρι τοῦ 1980 εἰς τὴν Αλβανίαν. Ἀπεβίωσεν μετὰ μίαν

εβδομάδα ἐκεῖ καὶ ὡς εἶναι γνωστὸν, δὲν ἐπετρέψαν εἰς τὴν σύζυγόν του νὰ μεταφέρῃ τὴν σορὸν του εἰς Ἀμερικήν, ἵνα ταφῇ με τὸς κανόνες, τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ορθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅποτε εἶναι δικαιολογημένος ὁ φόβος τῶν γονέων νὰ ἀφίσουν τὰ τέκνα τους νὰ μεταβῶν εἰς Ἀλβανίαν.

Δι' αὐτὸ καὶ οἱ Αλβανοὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξεύρουν ἐφέτος πρόσωπα τὰ ὁποία νὰ εἶναι τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης των, νὰ πιστεύουν εἰς τὸ Κόμμα καὶ τὸν ἀρχηγὸ του Ἐμβέρ Χότζα, καὶ τὰ ἔθιμα δὲ νὰ εἶναι γνωστὰ καὶ νὰ ἔχουν κάποιαν ἐπιρροὴν μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των βορειοηπειρωτῶν ὥστε νὰ πλαισιώσουν τὴν τουριστικὴν δὴθεν αὐτῆς ὁμάδος με τέκνα τῶν ἀνωτέρω.

Ἐτσι τὸν τελευταῖον καιρὸ μάλιστα τὴς τελευταίας ἑβδομάδος τὰ ἐξευρεθέντα ὄργανα τῶν αλβανῶν, γνωρίζοντα τὸν διακαὴ πόθον των συμπατριωτῶν μας οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν μίαν θίξαν παρὰ τῆς αλβανικῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐπισκεφθῶν τοὺς ἐν αλβανία συγγενεῖς των, τοὺς παροτρύνουν νὰ στεῖλουν τὰ τέκνα τους τώρα στην ἐκδρομὴ ποὺ διοργανῶνουν αὐτοὶ καὶ ἀργότερον θὰ ἐνδιαφερόσθων καὶ διὰ τὸ δικὸν τους ταξίδι...

Τὴς Ὅμαδες αὐτῆς συνήθως ὑποδέχονται οἱ κρατικὲς ἀρχαὲς καὶ ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς ἀφίξεως

των τὴς παραλαμβάνουν ὄργανα τοῦ Κόμματος καὶ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας καὶ τὴς περιοδεύουν σὲ ἐργοστάσια, μουσεῖα, καὶ χώρους ποὺ εἶναι προκαθορισμένοι με ἕνα - δύο λεωφορεῖα κατὰ καλῆς καταστάσεως.

Προσπαθοῦν νὰ τοὺς πείσουν πὼς ὁ αλβανικὸς λαὸς εἶναι ἀφωσιωμένος στὸ Κόμμα καὶ τὸν ἀρχηγὸ Ἐμβέρ Χότζα, ὅτι ἐδημιούργησε μεγάλα ἔργα ὅτι εἰς εὐχάριστα, ὅτι ἡ Αλβανία εἶναι ἕνας πραγματικὸς παράδεισος, ὅτι εἶναι ἡ μόνη χώρα εἰς τὸν κόσμον ποὺ κατήργησε θρησκείας καὶ ἔθιμα ποὺ ἐμάστιζαν τὸ λαὸ πίνοντας τὸ αἷμα του καὶ ἄλλα πολλὰ...

Ἡ διάρκεια τῶν ἐκδρομῶν αὐτῶν εἶναι συνήθως τριῶν ἑβδομάδων, ἐπιτρέπουν δὲ εἰς τὰ παιδιά καὶ τὰ κορίτσια νὰ ἐπισκεφθῶν τὴς τελευταίας πέντε ἡμέρας τοὺς συγγενεῖς των στὰ χωριά τους, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχουν εἰδοποιηθῇ οὗτοι καὶ ἔχουν δοθῇ οἱ κατάλληλες ὁδηγίαι διὰ τὴν προμήθειαν ὅλων τῶν ἀναγκασιῶν τῶν ἀπὸ τὸ κατὰστημα τῆς κοπερατίβας (συναιτερισμοῦ) ἐπὶ πληρωμῇ τροφίμων, φρούτων κ.λπ. εἰδὼν ὥστε νὰ ἔχουν οἱ συγγενεῖς αὐτοὶ ἀπ' ὅλα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φιλοξενίας τῶν παιδιῶν, διὰ νὰ μὴ φανῇ ἡ παντελής ἄλλειψις τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ σχηματίζουσιν δυσμενὴ ἐντύπων.

Ἐκεῖ δεδαίως γίνεται καλυτέρα ἡ πλῆσις ἐγκεφάλου τῶν παιδιῶν καὶ μάλιστα ἀπὸ συγγενικά πρόσωπα, ἐξαδέλφια, ἀνήψια κ.λπ. διότι δὲν ἡμποροῦν νὰ κάνουν διαφορετικὰ ἀφοῦ προηγουμένως τὰ ἐντεταλμένα ὄργανα τοῦ Κόμματος ἔχουν ψιθυρίσει στοὺς συγγενεῖς τί νὰ ποῦν στὰ παιδιά.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς μεγαλύτερους εἰς ἡλικίαν μεταβαίνοντας εἰς Ἀλβανίαν.

Με τὴς ὁμαδικὰς αὐτῆς ἐκδρομὰς καὶ τὴς μεμονωμένως ἐπισκέψεως οἱ Αλβανοὶ ἐπιδιώκουν τὴν δεσμεύσιν των συμπατριωτῶν μας ἀπέναντι των, τὴν ἀπομάκρυνσιν των ἀπὸ τοὺς συλλόγους καὶ τὰς ἐκκλησίας, ἀλλωστε τοὺς συμβουλεύουν... φίλα... πρὸς τοῦτο, διὰ νὰ κατορθώσουν καὶ νὰ ἐπιτύχουν νὰ στερηθῇ ἀπὸ τὰ χείλη μας ἡ λέξις ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ καὶ νὰ θαφτῇ διὰ παντός τὸ βορειοηπειρωτικὸν θέμα.

Ἀς προσέχουν λοιπὸν οἱ συμπατριῶται μας, διὰ νὰ μὴ πίπτουν θύματα τῆς αἰμοῦ αλβανικῆς προπαγάνδας, ἃς κλείνουν τὰ αὐτιά καὶ τὴν θάραν τοῦ σπυτιοῦ των στὰ φερέφανα αὐτὰ τῆς αλβανικῆς προπαγάνδας ποὺ τοὺς πλησιάζουν καὶ με ψυχραμίαν ἃς περιμένουν τὴν ἁγία ὥρα ποὺ θὰ ἀγκαλιάσουμε ἐλευθερῇ τὴ γενέτειρά μας Βόρειο Ήπειρον στὴ ζεστὴ ἀγκαλιά τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

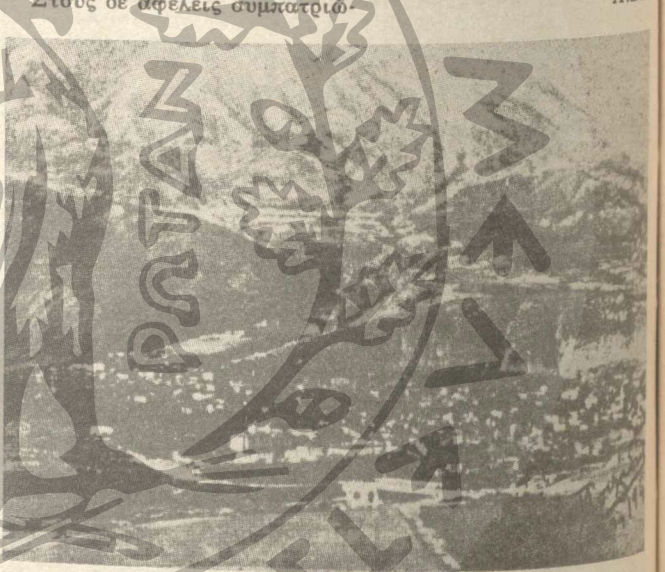
Ἀς γνωρίζουν ἐπίσης καὶ οἱ αλβανοὶ καὶ ἃς εἶναι βέβαιον, ὅτι, ὅσες φιλοφρονήσεις, προσβάσεις καὶ περιποιήσεις κάνουν στὰ ἄθωα αὐτὰ παιδιά μικροῦ καὶ μεγάλου ἀκόμη, εἶναι σὲ θέσι νὰ διακρίνουν τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν, γνωρίζουν τὴ ζωνὴν τοῦ ἐδῶ κόσμου, βλέπουν τὴν δυστυχία καὶ τὴν ἀνέχεια τοῦ αλβανικοῦ λαοῦ καὶ ὅταν ἐπιστρέψουν ἐδῶ δοξάζουν τὸ Θεὸ, ποὺ εἶχαν τὴν τύχην νὰ ἴδωσιν τὸν αλβανικὸν παράδεισον... στὸν ὁποῖον οὐδέποτε θὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ξαναἰδοῦν τὴν πείνα, δυστυχία, τὴν παντελὴ ἄλλειψιν λαβίου, ζακχαρώσεως, ἐνδυμάτων, ὑποδυμάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Στοὺς δὲ ἀφελεῖς συμπατριῶ-

τας μας ποὺ διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν μετάβασιν τῶν παιδιῶν καὶ τῆς δικῆς τους στην Αλβανία καὶ ἄθελά τους ἡ ἡβελιμένα γίνονται ὄργανα προπαγάνδας τῶν αλβανῶν, τοὺς προειδοποιούμε ὅτι γίνονται πρόξενοι διαπλοῆς τοῦ ἀγῶνος μας, καινοῦχοι Πύλοι Γούσιδες καὶ ὅταν κάποτε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου φθάσῃ, θὰ εἶναι ἐθνικὸς ὑπόδικος καὶ θὰ θεωρηθῶν προδοτὰ ἀπὸ τὰς σιλαβὰς μὲν ἀδέλφια τους.

Ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν τῆς Βορείου Ήπειρου εἶναι ἐκείνος καὶ θὰ συνεχισθῇ μέχρι τῆς τελεικῆς του Νίκης ὅταν ὁ χρεισθῇ ἀκόμη νὰ ἀποθάνωσι εἰμένα ἐτοιμοὶ πρὸς τοῦτο.

A.B.A.



Ἡ πανέμορφη Πρεμετὴν κειμένη εἰς τὰς ὑπώρειας τῆς Νεμέρτσικας. (Ἀρχεῖον Νικ. Παπαδοπούλου).